

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

II. Eius successor à Protestantibus ad commune fedus sollicitatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

regnum reuersus à Friderico patruo iu Norvegia captus bello, xxvi. annos in carcere Sunderburgi agens, vitam finiuit, viti. Febr. A. 1559. terramq; fottunam luculentissime, sed peiorum diutissime expertus, Regni & Religionis veræ Catholicæ Studio iu miseras deuolutus, quod Studium in illo crudelitatis titulo Acatholici obvolvendo multos Catholicos sefellerunt, qui rem altius scrutari neglexerunt (d).

II. Christiano igitur II. seu Christierno tam exultante quam post reditum captiuo, Fridericus I. illi suspectus Daniz quidem & Noruegiæ regna adeptus est, Suecia interim ab alio occupata, vt sequenti capite amplius dicetur. Quamvis autem Christierni filius Ioannes ex Isabella Austriae Caroli V. Imperatoris sorore prognatus, ab auunculo instanter petijsset, vt ipsius ope in paterum regnum restituere: impetrare tamen nihil potuit, Imperatore tū alijs grauissimis bellis occupato. Per id tempus Protestantes Smalcaldia conuentum agentes, vidētes Fridericum Regem Daniz, & que ac ipsi circumspicere auxilia aduersus Cæsarem, si is in cumberet, A. 1528. novum illum regem de federe cum ipsis incedo, & paulo post de Augustana recipienda Confessione sollicitarunt: quod etsi Fridericus nō grauate facturus videbatur, aperte tamen facere ausus nō est, veritus ne quidab Episcopis, quorum magis tum erat potentia, in regno nondū bene firmato contra ipsum tentaretur; Euangelij nichilominus amplectendi (sic enim loquebatur) cupidum se esse demonstrans, petebat vt Noui Prædicantes ad se mitterentur, qui antiquam fidem paullatim ex hominum animis euellerent. & velut aliud agentes, nouitatis depulso odio, sensim Ecclesiæ reformarent. Sic ille alieni regni usurpator ut se firmaret auxilijs cōtra Cæsarem fortasse Christierno mittendis Lutheranis portam aperuit, qui in regno turbulentio morū inualuerunt. Itaque An. 1526. Monachus quidam Fridericus apostata ab ordine suo, rupto carcere, in quem ob maleficia & facinora compactus fuerat, Slevicum Novum Euangeliū quasi Novus Apostolus inculit & in summo templo concionari orsus indies Canonicos & Pontificios calumnias virtulenta & perulantissima lingua pro scindendo accerrime debacchabatur, & eos plebi exosos reddebat, cui ita placuit, vt ea hunc sibi cum tumultu pastorem dari postularet a Friderico, vti dictum est. Rege, qui importune flagitanti bus ciuibus non aliud respondit: quis Fridericū vobis inuidet ac admittit. Habetote illum. Simili ratione alij apostatae, & a nemine autoritatem habentes sub-

intratoe prophetæ religionem veterem septingetis anni radicam eradicare cōperunt, inter quos fuit Marquardus Sculdorp, qui sororis suæ filiam in uxorem duxit, quod factum cum Catholicæ merito summopere detestarentur Lutherus VVittebeagensis Pontifex contra Ecclesiæ sensum edito scripto excusauit, vti & Ambsdorffus, quem præuaticatorem deinde cum homines impunē fecisſerūt, Deus vita Domini iudice Anglo A. 1529. perculsum ex incesto coniugio auſlit. Eodem A. 1526. Fridericus Rex Poloniae regni comitia habēs, inter quos & Episcopierant, plane pessimè dedit Religionem Catholicā omnibus edicens, vt secundū Reformationē Euangeliū speciole, præteni cūtæ Ecclesiæ restaurarentur. Episcopis aut carcer perpetuus, aut honorū suorū possesso, in optionē data est, obtulit tunc Slesvicense capitulū canonicoū 12000. Regi, ne Religio à Lutherō inuenta introduceretur, sed vti in Veteri Catholica & Apostolica religionē & fide similiter & cōstanter permaneret. Verumtamen Catholica fides argute subuersa est, quod externis cæremonijs saluis, alias sensus est substitutus, donec & illæ paulatim tollerentur siue sensu. Eo modo Dania Lutherana apparuit & nesciuit, Episcopis quibusdā apostatantibus paucis aut uno restitante, qui in carcere obiit.

Friderico I. Regi ad eum modū ingresso, & deīnū A. 1533. iv Id Aprilis defuncto, nemine iā pro Christierno captiuo pugnante, comes Palatinus Rheni & Bauariae Dux Fridericus II. qui Dorothéa Christierni II. Regis etiamē captivi filiam coniugem tenebat, regnum ad se tanquam legitimū successorem pertinere iactabat. Vnde noui motus per Daniam extiterunt. Sed Dani, iam in hæreticam libertatem præcipitati, memores, quod Friderici I. Regis filius Christiernus, seu Christianus adolescēs ex aula Ioachimi I. Electoris Brandenburgici, ac litterarum studio reuersus parenti suo author fuisse utrabiectis Maiorum sanctis institutis, tunquā minus convenientibus scripturæ, à Lutherō in mandū reductæ, puram scripturam, coramibilem ad omnem sensum, amplectetur, & Religionem carni & sanguini percommadat tanquam rectæ rationi congruentem teneret, eundem Christiernum III. Regem dixerunt (e).

III. Ut autem dilucidius appareat posteris quid Lutherus ad Danici Regni perversionem operæ attulerit inter antea memoratus turbas, silentio

Ccc

d Cypress in Annal. Slevovic. Reusnerus in opere Genal. &c. e Cypress, in Annal. Slevovic. Reusnerus. &c.